

«Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΦΕΔΡΟΥ ΑΞ/ΚΟΥ»

Από τον πρόεδρο ΣΕΑΝ Ιωαννίνων Οδυσσέα Δημ. Κιτσάκη, πολιτικό επιστήμονα, έφεδρο Ανθλόγο (ΠΒ)

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΣΤΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ 8ης ΤΑΞ 20/11/2017

Η © πρωτοβουλία της πολιτικής και φυσικής ηγεσίας του ΥΠΕΘΑ, να ανακηρύξει το τρέχον έτος, 2017, ως έτος «Εθνοφυλακής – Εφεδρείας και Εφ. Αξ/κών» μας τιμά ιδιαίτερα και αποτελεί αναγνώριση της προσφοράς των εφέδρων διαχρονικά. Ο θεσμός του Εφ. Αξ/κού, γυρίζει πολλές δεκαετίες πίσω, στο 1830, τότε που ο πρώτος Κυβερνήτης της Ελλάδος, Ιωάννης Καποδίστριας έβαλε τα θεμέλια στην οργάνωση του νεοσύστατου κράτους.

Η ιστορική © διαδρομή δικαίωσε τον αείμνηστο Κυβερνήτη για όλα όσα πρόλαβε να θεσμοθετήσει, πριν από τον άδικο χαμό του. Έτσι αρχίζει η επιλογή, δοκίμων Εφ. Αξ/κών, εκ των στρατεύσιμων ελλήνων πολιτών, με αυστηρά κριτήρια, που αφορούν την αρτιμέλεια, την ψυχική και σωματική αντοχή, τις γραμματικές γνώσεις, τις στρατιωτικές αρετές, της φιλοπατρίας, της πειθαρχίας και της αποφασιστικότητας. Οι επιλεγέντες© ΥΕΑ, ανάλογα με τις γνώσεις τους, τοποθετούνται στην σχολή Αξ/κών του όπλου ή του σώματος για το οποίο κρίθηκαν κατάλληλοι. Στο διάστημα της εκπαίδευσής τους είναι ΥΕΑ (Α) την πρώτη περίοδο και (Β) την τελευταία. Η εκπαίδευση είναι σκληρή και απολύτως στρατιωτική. Με την© αποφοίτησή τους από την σχολή, όσοι τα καταφέρνουν, ονομάζονται ΔΕΑ και συνεχίζουν την εκπαίδευσή τους στις σχολές εφαρμογής των όπλων και σωμάτων στα οποία εντάχθηκαν, όπου και αποκτούν εξειδικευμένες γνώσεις για το έργο το οποίο θα κληθούν να εκτελέσουν. Ικανός αριθμός ΔΕΑ προεπιλέγονται και μετά από εκπαίδευση επανδρώνουν τις ειδικές δυνάμεις ως αλεξιπτωτιστές, καταδρομείς, πεζοναύτες, βατραχάνθρωποι κτλ.

Στις © μάχιμες μονάδες που τοποθετούνται αναλαμβάνουν καθήκοντα αξιωματικών σε συνεργασία με τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Ένα μήνα πριν απολυθούν οι ΔΕΑ, ονομάζονται Ανθυπολοχαγοί. Στην εφεδρεία μπορούν να προαχθούν, ανάλογα με τις ανάγκες της επιστράτευσης, αλλά και τις μετεκπαιδεύσεις στις οποίες εκλήθησαν. Οι έφεδροι αξιωματικοί, εφόσον το επιθυμούν,

γίνονται μέλη των ΣΕΑΝ που έχουν θεσμοθετηθεί και υπάγονται στη ΔΕΠΑΘΑ του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης ως ΝΠΔΔ.

Η διοίκηση © των ΣΕΑΝ ασκείται από αιρετό Διοικητικό Συμβούλιο μετά από εκλογές που διεξάγονται κάθε 3 χρόνια, όπου συμμετέχουν τα ενεργά εγγεγραμμένα μέλη. Τα πενιχρά οικονομικά των ΣΕΑΝ ελέγχονται τόσο από τις αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΕΘΑ όσο και από τον Επίτροπο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Σήμερα λειτουργούν 57 ΣΕΑΝ με συντονιστικό όργανο την ΑΠΟΕΑ. Σε περίοδο © ειρήνης, οι Έφεδροι Αξ/κοί, επανδρώνουν βασικούς τομείς της κοινωνίας στον Δημόσιο και τον Ιδιωτικό τομέα, όπου με τις επιστημονικές του γνώσεις, διαπρέπουν τόσο στην Ελλάδα, όσο και στην ομογένεια εξωτερικού και μας κάνουν υπερήφανους για την κοινωνική προσφορά τους. Προστάτης © των Εφέδρων Αξ/κών είναι ο Άγιος Νικήτας και γίνεται προσπάθεια επίσημου εορτασμού στις 15 Σεπτεμβρίου. Κατά τον πρωτεργάτη της Νίκης εναντίον του Άξονα Ούινστον Τσώρτσιλ, που άλλαξε την πορεία του κόσμου, ο Έφεδρος Αξ/κός στην κοινωνία έχει διπλή λειτουργία: του νομοταγούς πολίτη και του συνειδητού υπεύθυνου στρατιώτη. Με τη διπλή αυτή ιδιότητα οφείλει να παραμένει φρουρός και στυλοβάτης, των βασικών αρχών του Έθνους, της Ελευθερίας της Δημοκρατίας και της Πίστewς.

Οι Έφεδροι Αξ/κοί © από τις καίριες θέσεις που κατέχουν στην κοινωνία ως πολίτες, είναι επιφορτισμένοι με τον σπουδαίο ρόλο: να αποτελούν αρράγιστη γέφυρα ανάμεσα στον πολίτη και τον στρατιώτη, να εναρμονίζουν αυτές τις δύο μορφές, να τις συμφιλιώνουν, να τις κρατούν σ' ένα διαρκή και γόνιμο διάλογο, σε μια συνεχή επικοινωνία και συνεργασία για το καλό του Έθνους, του λαού, της κοινωνίας, του ένδοξου Ελληνικού στρατού μας.

Η εθνική ευαισθησία, © που διακρίνει τους Έφεδρους Αξ/κούς, τους κρατάει σε ετοιμότητα να παράσχουν κάθε βοήθεια στην εξουδετέρωση κινδύνων που τυχόν απειλούν να ανατρέψουν την δημοκρατική, κοινωνική και πολιτειακή τάξη, από ολοκληρωτικές αναρχομηδενιστικές ιδεολογίες και να προστατεύουν το Εθνικό μας Σύμβολο την Ελληνική Σημαία, από κάθε βεβήλωση. Από τα βάθη των αιώνων οι καταξιωμένοι πρόγονοί μας, που ύμνησαν τις αξίες και τα ιδανικά μιας ευνομούμενης πολιτείας, για ισονομία, ισοδικία, αξιοκρατία και ελευθερία, μας καλούν να τις προστατεύουμε και να τις

εφαρμόζουμε, ως άξιοι συνεχιστές του αιώνιου Ελληνικού θρύλου και να τις μεταλαμπαδεύσουμε στις επόμενες γενιές.

Σε περίοδο © πολέμου και απειλής της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας, η προσφορά τους είναι αποτελεσματική και ανεκτίμητη. Δεν είναι καθόλου εύκολο να επιχειρήσουμε μια ιστορική αναδρομή, για την βαρύτιμη προσφορά του Εφέδρου Αξ/κού προς την Ελληνική Πατρίδα. Με κίνδυνο να αδικήσουμε τους προγόνους συναδέλφους μας, που αγωνίσθηκαν ηρωικά μέχρι αυτοθυσίας θα σταθώ στα γεγονότα του Έπους του 1940 που αποτελεί ένα Εθνικό ορόσημο, με διεθνή σημασία.

Τη θρυλική © 8η Μεραρχία Ηπείρου, που αξιμέρωτα, στις 28 Οκτωβρίου 1940, παρέλαβε το ΟΧΙ του Κυβερνήτη της Ελλάδος και το έκανε πράξη, σ' έναν άνισο, τιάνιο αγώνα άμυνας, από τις σιδερόφραχτες στρατιωτικές δυνάμεις της τότε φασιστικής Ιταλίας. Οι πρώτες © ώρες, οι πρώτες μέρες του πολέμου, μέχρι να προστρέξουν στο μέτωπο οι ενισχύσεις των Ενόπλων Δυνάμεων, ήταν καθοριστικές και η αμυντική διάταξη των δυνάμεων της 8ης Μεραρχίας, εκ του αποτελέσματος, δικαίωσαν τον © αείμνηστο στρατηγό Χαράλαμπο Κατσιμήτρο. Η Γκραμπάλα, το Καλπάκι, η Φούρκα, το Μέτσοβο και κάθε ορεινό πέρασμα της Ηπείρου, μετατράπηκαν σε κάστρα άπαρα.

Όπως είναι γνωστό, σε περίπτωση εθνικής απειλής, η δομή των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας μας, στηρίζεται στο μεγαλύτερο ποσοστό της, 60% περίπου, στην εφεδρεία. Εξυπακούεται © πως ανάλογος είναι και ο αριθμός των Εφ. Αξ/κών. Αυτό συνέβη και το 1940 όπου με την επιστράτευση που κηρύχθηκε, συγκροτήθηκαν άμεσα οι στρατιωτικοί σχηματισμοί. Η πατρίδα μας, ούτε το 1940 – πόσο μάλλον στις μέρες μας – δεν έχει την πολυτέλεια να συντηρεί μεγάλο αριθμό μονίμων Αξ/κών στις Ένοπλες Δυνάμεις. Πάντα είχε λίγους, αλλά διαλεχτούς, ψυχωμένους και άριστα εκπαιδευμένους.

Το σώμα των Εφέδρων Αξ/κών, πολυπληθέστερο αριθμητικά, έρχεται να καλύψει αυτό το έλλειμμα, δοκιμάσθηκε επιτυχώς το 1940, όπου οι πρόγονοί μας, συνάδελφοι, αγωνίσθηκαν με ανδρεία «υπέρ βωμών και εστιών» όπως κατέγραψε στο πολεμικό ημερολόγιο των 235 ημερών ο δάσκαλος, Έφεδρος Ανθός, Παπαβασιλείου Νικόλαος.

Τότε λοιπόν δοκιμάστηκε © στην πράξη η υπεροπλία του επιτιθέμενου με τεθωρακισμένα, αεροπορία, πολεμικές μηχανές, βαριά πυροβόλα, με την Ελληνική Ψυχή, την ανδρεία, την αποφασιστικότητα του αμυνόμενου, για την προστασία των ιερών και οσίων της πατρώας γης, όπου και απεδείχθη για μία ακόμη φορά, η υπερίσχυση του καλού από το κακό, του δίκαιου του αμυνόμενου, από το άδικο του εισβολέα. Πολλοί οι ήρωες που έδωσαν τη ζωή τους, το αίμα τους, για την πατρίδα. Επιτρέψτε μου να αναφέρω δύο από αυτούς. Ο ένας είναι ο Υπλγός© Αλέξανδρος Διάκος, ο πρώτος νεκρός Αξκός προερχόμενος από τη Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, με καταγωγή από τη Ρόδο, γνωστός σε όλους μας καθόσον το Στρατόπεδο στην Κόνιτσα φέρει το όνομά του. Ο δεύτερος, © είναι ο πρώτος νεκρός Έφεδρος Αξκός, ο Ανθλγός Ντάσκας Ελευθέριος από τη Βάνια Τρικάλων. Εκτός από τον ηρωικό θάνατο και των© δύο Αξκών, υπάρχουν και κάποια άλλα στοιχεία που τους συνδέουν, που πιθανόν ελάχιστοι να γνωρίζουμε. Και οι δύο© σκοτώθηκαν την ίδια μέρα. Και οι δύο© σκοτώθηκαν στο ίδιο μέρος. Και© οι δύο ανήκαν στον ίδιο Λόχο. Πρώτα© έχασε τη ζωή του ο Δκτης του Λόχου Υπλγός Διάκος και ο Ανθλγός© Ντάσκας ανέλαβε τη Διοίκηση του Λόχου. Το απόγευμα© της ίδιας ημέρας ήταν και αυτός νεκρός. Αθάνατοι© στις μνήμες μας και οι δύο.

Ο κορυφαίος© νομπελίστας ποιητής Οδυσσέας Ελύτης, που έζησε τα γεγονότα στο μέτωπο, ως Έφεδρος Ανθλγός, σκιαγραφεί στο έργο του «Άσμα Ηρωικό και Πένθιμο, για τον χαμένο Ανθυπολοχαγό της Αλβανίας» τους συναδέλφους του, εξαίροντας το ήθος, την ανδρεία και την παλληκαριά τους, μέχρι αυτοθυσίας.

Επιτρέψτε μου να μεταφέρω λίγες αράδες από τον στοχασμό του Ελύτη.

«Δεν απέμενε παρά να κρατήσω τον όρκο μου και να δώσω υπόσταση στον Ανθυπολοχαγό της Αλβανίας, αυτόν που είχε δοκιμαστεί σ' όλα τα ανεβοκατεβάσματα της Ελληνικής ιστορίας και που προχωρούσε ολοένα για να φτάσει μέσα και πέρα από το θάνατο...

Λίγοι ξέρουνε ότι το κύριο βάρος του πολέμου το σήκωσαν οι ανθυπολοχαγοί.

Και συμβολικά αυτό θέλησα να δείξω ηρωοποιώντας έναν ανθυπολοχαγό, με το «Άσμα» που έγραψα».

Η σκέψη μας βρίσκεται © σ' αυτούς που δεν γύρισαν πίσω, στους 7.967 Έλληνες στρατιωτικούς, που 77 χρόνια και ακόμα παραμένουν πρόχειρα θαμμένοι στα χωράφια και τα υψώματα της Βορείου Ηπείρου, στην Αλβανική επικράτεια. Μολονότι μπροστά στον θάνατο, δεν υπάρχουν αξιώματα, γινόμαστε όλοι ίσοι, θα αναφέρω ότι 7.526 ήταν στρατιώτες και υπαξιωματικοί, 118 μόνιμοι αξιωματικοί και 323 έφεδροι αξιωματικοί. Από αρχαιοτάτων χρόνων, ήταν παράδοση για τους Έλληνες να σέβονται και να τιμούν τους νεκρούς, ιδιαίτερα όσους έπεφταν, υπέρ πατρίδος. Στις μέρες μας, σε όλα τα πολιτισμένα έθνη, αποτελεί θρησκευτική υποχρέωση, εσωτερική ανάγκη, εθνική επιταγή και ιερό καθήκον.

Οι προσπάθειες περισυλλογής © των λειψάνων των ηρωικών πεσόντων προγόνων μας, ότι απέμεινε βέβαια, ώστε με δόξα και τιμές, να τοποθετηθούν στα 2 υπάρχοντα στρατιωτικά κοιμητήρια, Αγίας Σκέπης στους Βουλιάρατες και Αγίου Νικολάου στην Κλεισούρα, δεν είχαν αποτέλεσμα. Η γειτονική χώρα, η Αλβανία, με διαφορετικές κάθε φορά αιτιάσεις, ροκανίζει το χρόνο, με διαρκείς αναβολές. Η συμφωνία συνεργασίας, μεταξύ των κυβερνήσεων Ελλάδας και Αλβανίας που υπεγράφη το 2009 (ΦΕΚ 135 Α' 7/8/2009) για την επίλυση του κοινωνικού αυτού θέματος, δεν εφαρμόζεται. Οι επιτροπές που έχουν συσταθεί, εκατέρωθεν, βρίσκονται σε αδράνεια, λόγω της απροθυμίας της Αλβανικής Κυβέρνησης να συμμορφωθεί με βασικές αρχές του Διεθνούς Δικαίου και των διμερών σχέσεων, καλής γειτονίας.

Οι Έφεδροι Αξιωματικοί θα συνεχίσουμε να κρατάμε ζωντανό αυτό το Εθνικό Θέμα και σε συνεργασία με τους αρμόδιους φορείς του Κράτους, το Υπουργείο Εξωτερικών, την Ελληνική Βουλή, το «Σύλλογο Συγγενών και Φίλων των πεσόντων» και την ομογένεια, θα το προβάλλουμε στα διεθνή φόρα, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, NATO, Διασυμμαχική Ομοσπονδία Εφέδρων Αξ/κών (CIOR) και όπου αλλού, ώστε να καμφθούν οι αντιδράσεις της γειτονικής χώρας.

Ας γνωρίζει η © Αλβανία πως η πορεία της για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, προϋποθέτει τον σεβασμό βασικών αρχών του Διεθνούς Δικαίου, όπως είναι η προστασία των ατομικών δικαιωμάτων της Ελληνικής μειονότητας και η προστασία της περιουσίας της. Αλυτρωτικοί μεγαλοϊδεατισμοί και αναμόχλευση ανύπαρκτων

εθνικιστικών αξιώσεων σίγουρα δεν βοηθούν την προσπάθεια ένταξης της στην Ε.Ε.

Χωρίς να θέλω να σας κουράσω, © δεν μπορώ να αποφύγω τον πειρασμό ν' αναφερθώ για λίγο στους προβληματισμούς που απασχολούν τους Έλληνες πολίτες, στην καθημερινότητα τους. Η παρατεταμένη οικονομική κρίση που διέρχεται η χώρα μας, εγκυμονεί κοινωνικούς και εθνικούς κινδύνους. Γιατί όσο «μακραίνει η κρίση, τόσο βαθαίνει το χάσμα» στον κοινωνικό ιστό και τα άνθη του κακού πολλαπλασιάζονται. Μολονότι αυτή η κατάσταση, δεν άφησε ανέγγιχτες τις Ένοπλες Δυνάμεις μας και τα στελέχη που τις υπηρετούν, είμαστε υπερήφανοι που καθημερινά διαπιστώνουμε, πως καθόλου δεν επλήγη το αξιόμαχο και η αποτρεπτική αποστολή τους. Με δεδομένο ότι η συμμετοχή των εφέδρων, των εθνοφυλάκων και των εφέδρων Αξ/κών, είναι καθοριστική για το στρατιωτικό δόγμα που ισχύει στη χώρα μας, καθιστά αναγκαία την περιοδική κλήση τους προς επανεκπαίδευση στα νέα οπλικά συστήματα και την εντατικοποίηση της συμμετοχής τους στις ασκήσεις των Ενόπλων Δυνάμεων. Και τούτο σε εφαρμογή του αποφθέγματος των προγόνων μας, «αν θέλεις ειρήνη, προετοιμάσου για πόλεμο». Επίσης τεράστιο εθνικό θέμα είναι το δημογραφικό. Η υπογεννητικότητα σε συνδυασμό με την οικονομική μετανάστευση των νέων μας, λόγω κρίσης, κυρίως υψηλού μορφωτικού επιπέδου, αποτελούν θρυαλλίδα στα θεμέλια της κοινωνικής και εθνικής ύπαρξης.

Δεν μπορώ να μην καταπιαστώ, έστω για λίγο, με την μετακίνηση των πληθυσμών, από τρίτες χώρες προς την Ευρώπη, με τη μορφή προσφύγων ή μεταναστών, που καθιστά δυσχερή τη διάκριση, στη νομική της μορφή. Η πατρίδα μας πλήττεται άμεσα, καθ' ότι η Ελληνική χερσόνησος υπήρξε πάντοτε ένα από τα μεγάλα σταυροδρόμια της Ευρώπης και ως εκ τούτου, ολόκληρου του κόσμου. Σταυροδρόμι θρησκειών, ιδεολογιών, φυλών, ηπείρων και μεγάλων ναυτικών περασμάτων. Φυσικό επακόλουθο ήταν οι μεγάλες και σημαντικές κρίσεις της ανθρωπότητας, δια μέσω των αιώνων, να ξεσπάσουν επάνω της.

Έτσι, πριν 20 αιώνες, © στους Μηδικούς πολέμους εμπόδισε τον ανατολίτη εισβολέα να καταλάβει την Ευρωπαϊκή ήπειρο και αργότερα, επί μία χιλιετία το Βυζάντιο υποχρέωσε τον Ισλαμισμό να

υποχωρήσει μπροστά στον Χριστιανισμό. Ακολούθησε ο Α' και Β' Παγκόσμιος Πόλεμος με τις γνωστές συνέπειες για τη χώρα μας που λειτουργεί πάντα ως κυματοθραύστης στην προστασία της Ευρωπαϊκής ενδοχώρας. Δεν είναι συνεπώς υπερβολή να ισχυρισθούμε το αυτονόητο. Η Ευρώπη προστατευμένη από τις επιδρομές, ωφελήθηκε από τον Αρχαίο Πολιτισμό, τις επιστήμες, τις τέχνες, τις αρχές της δημοκρατίας και έχτισε πάνω σ' αυτά τα θεμέλια, έτσι δημιουργήσε το ζηλευτό οικοδόμημα που θαυμάζουμε σήμερα.

Σήμερα όμως, τι τραγική ειρωνεία, η πατρίδα μας βουτηγμένη σε παρατεταμένη οικονομική κρίση, καλείται και πάλι να ανταποκριθεί στην ιστορική της αποστολή. Να διαχειριστεί, πάση θυσία, τον τεράστιο όγκο μετακίνησης πληθυσμών, για διάφορες αιτίες, που καταλήγουν από κάθε άκρη της γης, εδώ στο σταυροδρόμι των Χερσαίων και των θαλάσσιων περασμάτων.

Η Ελληνική Χερσόνησος © και η Ελληνική Ψυχή με τα αρχέγονα αισθήματα φιλοξενίας, κάτω από αντίξοες οικονομικές συνθήκες, αναμετριέται για μία ακόμη φορά με τη σκληρή πραγματικότητα. Και διερωτάται © ο απλός Έλληνας πολίτης: «Τι κάνουν οι φίλοι μας, οι σύμμαχοι, όλοι αυτοί που τόσο ωφελήθηκαν, από τη διαχρονική, πολυδιάστατη προσφορά μας τώρα που η Ελλάδα ματώνει;». Ας μην έχουμε © αυταπάτες, «δεν είναι εύκολες οι θύρες εάν η χρεία τες κουρταλεί» το προείπε ο Εθνικός μας ποιητής Διονύσιος Σολωμός.

Σε © περιόδους εθνικής κρίσης, απειλής της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας, οικονομικής δυσχέρειας και κάθε άλλου κινδύνου, ας ανατρέχουμε στα ιστορικά μας δεδομένα και στα διδάγματα που προέκυψαν από τα λάθη μας.

Πίστη στον εαυτό μας, εμπιστοσύνη στην Πατρίδα και Εθνική Ενότητα. Αυτή την Εθνική Ενότητα, που σοφά επέδειξε ο λαός μας, τότε που ολόψυχα συντάχθηκε με το ΟΧΙ του Κυβερνήτη και έτσι δημιούργησε το Έπος του 1940.

Ας επανέλθω, όμως, στο θέμα, για να κλείσω την εισήγησή μου με μία από τις πάμπολλες διδαχές των σοφών αρχαίων προγόνων μας. Από το υγρό και σκοτεινό κελί της φυλακής του, ο άγιος γέροντας Σωκράτης, θα υψώσει διδακτική φωνή προς τον Κρίτωνα, φωνή που με συγκίνηση ακούνε οι αιώνες δια του Πλάτωνος:

“Μητρός τε και πατρός και των άλλων προγόνων, απάντων τιμιώτερον εστίν η πατρίς”.

Γι' αυτή την πατρίδα αγωνίστηκαν και θυσιάστηκαν οι Έφεδροι και οι συνάδελφοι Έφεδροι Αξιωματικοί. Τους οφείλουμε αιώνια ευγνωμοσύνη κι ένα χλωρό κλωνάρι από αμάραντη δάφνη.

Σας ευχαριστώ.